

32000F0383

L 140/1

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

14.6.2000.

PADOMES PAMATLĒMUMS

(2000. gada 29. maijs)

par pastiprinātu aizsardzību, izmantojot kriminālsodus un citas sankcijas, pret naudas viltošanu saistībā ar euro ieviešanu

(2000/383/TI)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, un jo īpaši tā 31. panta e) punktu un 34. panta 2. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Vācijas Federatīvās Republikas iniciatīvu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Padomes Regula (EK) 974/98 (1998. gada 3. maijs) par euro ieviešanu ⁽³⁾ nosaka to, ka euro valūtu ievieš apgrozībā no 2002. gada 1. janvāra, un uzliek iesaistītajām dalībvalstīm par pienākumu nodrošināt atbilstīgas sankcijas par euro naudas zīmju un monētu viltošanu un falsifikāciju.

(2) Būtu jāņem vērā Komisijas 1998. gada 23. jūlija paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam un Eiropas Centrālajai bankai ar nosaukumu "euro aizsardzība — naudas viltošanas apkarošana".

(3) Būtu jāņem vērā Eiropas Parlamenta 1998. gada 17. novembra rezolūcija attiecībā uz Komisijas 1998. gada 23. jūlija paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam un Eiropas Centrālajai bankai ar nosaukumu "euro aizsardzība — naudas viltošanas apkarošana" ⁽⁴⁾.

(4) Būtu jāņem vērā Eiropas Centrālās bankas Ieteikums (1998. gada 7. jūlijs) par zināmu pasākumu pieņemšanu, lai sekmētu euro naudas zīmju un monētu juridisko aizsardzību ⁽⁵⁾.

(5) Būtu jāņem vērā 1929. gada 20. aprīļa Starptautiskā konvencija par naudas viltošanas apkarošanu un tās protokola noteikumi.

(6) Būtu jāņem vērā euro īpašā nozīme Kopienā un nediskriminācijas princips 1929. gada konvencijas 5. pantā, kas liek nodrošināt to, ka par smagiem naudas viltošanas nodarījumiem, kas saistās ar euro un citām valūtām, var uzlikt bargus kriminālsodus un citas sankcijas.

(7) Euro vispasaules nozīme liek domāt, ka tas jo īpaši būs pakļauts viltošanas draudiem.

(8) Būtu jāievēro tas, ka jau tagad ir pierādījumi par krāpnieciskām darbībām saistībā ar euro.

(9) Būtu jānodrošina, ka euro visās dalībvalstīs tiek pienācīgi aizsargāts ar efektīviem krimināllikuma noteikumiem pat pirms tā ieviešanas 2002. gada 1. janvārī, lai aizstāvētu jaunās valūtas uzticamību un tādējādi izvairītos no nopietnām ekonomiskām sekām.

(10) Būtu jāņem vērā Padomes Rezolūcija (1999. gada 28. maijs) par pastiprinātu aizsardzību, izmantojot kriminālsodus, pret naudas viltošanu saistībā ar euro ieviešanu ⁽⁶⁾ ar tās pamatnostādņēm saistošam juridiskam aktam,

IR PIENĒMUSI ŠO PAMATLĒMUMU.

1. pants

Definīcijas

Šajā pamatlēmumā:

— "konvencija" ir 1929. gada 20. aprīļa Starptautiskā konvencija par naudas viltošanas apkarošanu un tās protokols ⁽⁷⁾,

— "nauda" ir papīra naudaszīmes (tostarp banknotes) un monētas, kas apgrozībā atrodas likumīgi, tostarp euro naudaszīmes un euro monētas, kas apgrozībā atrodas likumīgi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 974/98,

⁽¹⁾ OV C 322, 10.11.1999., 6. lpp.

⁽²⁾ Atzinums sniegts 2000. gada 17. februārī (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV L 139, 11.5.1998., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 379, 7.12.1998., 39. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 11, 15.1.1999., 13. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 171, 18.6.1999., 1. lpp.

⁽⁷⁾ Nr. 2623, 372. lpp. Nāciju Līgas līgumu sērija, 1931. Parakstīta Ženēvā 1929. gada 20. aprīlī.

— “juridiska persona” ir subjekts, kam šāds statuss ir saskaņā ar spēkā esošu valsts tiesību aktu, izņemot valstis vai citus publisko tiesību subjektus, kas īsteno valsts varu, un sabiedriskas starptautiskas organizācijas.

2. pants

Saistība ar konvenciju

1. Šā pamatlēmuma nolūks ir papildināt konvencijas noteikumus un atvieglot tās piemērošanu dalībvalstīs saskaņā ar turpmāk izklāstītajiem noteikumiem.

2. Šajā nolūkā dalībvalstis, kas vēl to nav izdarījušas, apņemas pievienoties konvencijai.

3. Saistības atbilstīgi konvencijai saglabājas neskartas.

3. pants

Vispārīgi nodarījumi

1. Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka sodāmas šādas darbības:

- a) jebkāda naudas nelikumīga izgatavošana vai tās izskata izmaiņšana, neatkarīgi no izmantotajiem līdzekļiem;
- b) nelikumīga viltotas naudas laišana apgrozībā;
- c) viltotas naudas imports, eksports, transports, saņemšana vai iegūšana ar nolūku to laist apgrozībā, zinot, ka tā ir viltota;
- d) turpmāk minētā līdzekļu nelikumīga izveide, saņemšana, iegūšana vai turēšana īpašumā:
 - instrumenti, priekšmeti, datorprogrammas un jebkādi citi līdzekļi, kas īpaši pielāgoti valūtas viltošanai vai pārveidošanai, vai
 - hologrammas vai citas naudas sastāvdaļas, kuru mērķis ir aizsargāt to pret viltošanu.

2. Katra dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka ir sodāma piedalīšanās 1. punktā minētajās darbībās un to provocēšana, kā arī mēģinājums veikt 1. punkta a) līdz c) apakšpunktos minētās darbības.

4. pants

Papildu nodarījumi

Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 3. pantā minētās darbības ir sodāmas arī attiecībā uz naudas zīmēm un monētām, ko izgatavo vai kas ir izgatavotas, izmantojot likumīgas iekārtas vai materiālus, bet pārkāpjot tās tiesības vai apstākļus, kādos kompetentās iestādes var izlaist naudu, bez šo iestāžu piekrišanas.

5. pants

Nauda, kas vēl nav izlaista, bet ir paredzēta apgrozībai

Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka 3. un 4. pantā minētās darbības ir sodāmas, ja:

- a) tās saistās ar topošajām euro naudaszīmēm un monētām, un tās veic pirms 2002. gada 1. janvāra;
- b) tās saistās ar naudaszīmēm un monētām, kuras vēl nav izlaistas, bet ir paredzētas apgrozībai, un pieder pie naudas, kas ir likumīgs maksāšanas līdzeklis.

6. pants

Sodi

1. Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 3. līdz 5. pantā minētās darbības soda ar efektīviem, samērīgiem un preventīviem kriminālsodiem, tostarp ar brīvības atņemšanu, kas var būt par iemeslu izdošanai.

2. Par naudas nelikumīgas izgatavošanas vai tās izskata izmaiņšanas nodarījumiem, kas minēti 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā, soda ar brīvības atņemšanu, kuras maksimālais ilgums nav mazāks par astoņiem gadiem.

7. pants

Jurisdikcija

1. Neierobežojot šā panta 2. punktu,

— katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai īstenotu savu jurisdikciju attiecībā uz 3. līdz 5. pantā minētajiem nodarījumiem, ja nodarījums noticis visā tās teritorijā vai tās daļā,

— konvencijas 8., 9. un 17. pantu piemēro nodarījumiem, kas ir minēti šā pamatlēmuma 3. līdz 5. pantā.

2. Vismaz tās dalībvalstis, kurās euro ievieš, veic attiecīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka par naudas viltošanu ir iespējams sodīt, vismaz attiecībā uz euro, neatkarīgi no nodarījuma izdarītāja valsts piederības un nodarījuma vietas.

3. Ja uz nodarījumu, kas balstīts uz vieniem un tiem pašiem faktiem, attiecas vairāk nekā vienas dalībvalsts jurisdikcija un vairāk nekā vienai dalībvalstij ir iespēja sākt reālu kriminālvajāšanu, iesaistītās dalībvalstis sadarbojas, izlemjot, kura no tām sāks kriminālvajāšanu pret nodarītāju vai nodarītājiem, nolūkā to centralizēt, ja iespējams, vienā dalībvalstī.

8. pants

Juridisku personu atbildība

1. Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības par 3. līdz 5. pantā minētajiem nodarījumiem, ko to labā izdarījusi kāda persona, kurai ir vadošs amats juridiskā personā, darbojoties neatkarīgi vai kā juridiskas personas kādas iestādes daļa, pamatojoties uz

- pilnvarām pārstāvēt juridisku personu,
- pilnvarām pieņemt lēmumus juridiskas personas vārdā, vai
- pilnvarām iekšēji kontrolēt juridisku personu,

kā arī par iesaisti kā līdzdalībniekiem vai uzkūditājiem šādos nodarījumos vai mēģinājumos veikt 3. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētos nodarījumus.

2. Papildus 1. punktā paredzētajiem gadījumiem katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridisku personu var saukt pie atbildības tad, ja 1. punktā minētās personas pārraudzības vai kontroles trūkums darījis iespējamu 3. līdz 5. pantā minēta nodarījuma veikšanu šīs juridiskās personas labā, ko veikusi tai pakļauta persona.

3. Juridiskas personas atbildība saskaņā ar 1. un 2. punktu neizslēdz kriminālvajāšanas uzsākšanu pret fiziskām personām, kuras ir izdarītāji, uzkūditāji vai līdzdalībnieki nodarījumam, kas minēts 3. līdz 5. pantā.

9. pants

Sankcijas juridiskām personām

1. Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridisku personu, ko sauc pie atbildības saskaņā ar 8. panta 1. punktu, var sodīt ar efektīvām, samērīgām un preventīvām sankcijām, kas ietver naudassodu kā kriminālsodu vai cita veida sankcijas, un var ietvert šādas sankcijas:

- a) izslēgšanu no tiesībām saņemt valsts pabalstu vai palīdzību;
- b) īslaicīgu vai pastāvīgu komercdarbības veikšanas aizliegumu;
- c) pakļaušanu tiesas uzraudzībai;
- d) tiesas lēmumu par darbības izbeigšanu.

2. Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridisku personu, ko sauc pie atbildības saskaņā ar 8. panta 2. punktu, var sodīt ar efektīvām, samērīgām un preventīvām sankcijām.

10. pants

Teritoriālā piemērošana

Šo pamatlēmumu piemēro Gibraltāram.

11. pants

Īstenošana

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai pakļautos šā pamatlēmuma prasībām līdz 2000. gada 31. decembrim attiecībā uz 5. panta a) punktu, un ne vēlāk kā 2001. gada 29. maijā attiecībā uz pārējiem tā noteikumiem.

2. Līdz tam pašam laikam dalībvalstis nosūta Padomes ģenerālsekretariātam, Komisijai un Eiropas Centrālajai bankai noteikumus, kas transponē to likumos tos pienākumus, ko tām uzliek šis pamatlēmums. Padome, balstoties uz ziņojumu, kas sastādīts uz šīs informācijas un Komisijas rakstveida ziņojuma pamata, visvēlākais, līdz 2001. gada 30. jūnijam novērtē to, ciktāl dalībvalstis ir veikušas vajadzīgos pasākumus, lai pakļautos šā pamatlēmuma noteikumiem.

12. pants

Stāšanās spēkā

Šis pamatlēmums stājas spēkā tā publicēšanas dienā *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2000. gada 29. maijā.

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
A. COSTA

*PIELIKUMS***AUSTRIJAS REPUBLIKAS DEKLARĀCIJA**

Atsaucoties uz iespēju, kas Austrijai dota Konvencijas par Eiropas Kopienų finansiālo interešu aizsargāšanu Otrā protokola 18. panta 2. punktā (OV C, 19.7.1997., 11. lpp.), proti, piecus gadus nebūt pakļautai minētā protokola 3. un 4. pantam, Austrija paziņo, ka minētajā laikposmā tā pildīs savas saistības atbilstoši šī Pamatlēmuma 8. un 9. pantam.
